T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 784
KARAR NO : 2015 / 799
KARAR TR : 30.11.2015

ÖZET: 12.12.1973 tarihinden 12.12.1977 tarihine kadar 4 sene ve yine arkasından 12.12.1977 ile 12.09.1980 tarihleri arasında yaklaşık 3 sene olmak üzere Belediye Başkanlığı görevini yürüten ve 30.01.1976 tarihi itibari ile Emekli Sandığı ile ilişkilendirilen davacının, belediye başkanlığı yaptığı dönem nedeni ile hak kazandığı görev, makam ve temsil tazminatının kendisine ödenmesine ilişkin başvurusunun reddine dair davalı idare işleminin iptali ile, hak ettiği ödeneklerin kendisine verilmesi istemiyle açtığı davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : H.D.
Vekili : Av. E.K.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekilleri : Av. K.T. & Av. G.K.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin 12.12.1973 tarihinden 12.12.1977 tarihine kadar 4 sene (bir seçim dönemi) ve yine arkasından 12.12.1977 tarihinden 12.09.1980 tarihine (12 Eylül İhtilalı nedeniyle Yasa ile görevden alındığı tarih) kadar 1 sene 9 ay olmak üzere 2 dönem Niğde İl'i, Altunhisar İlçesi, Ulukışla Kasabası (Belediyesi) Belediye Başkanlığı görevinde bulunduğunu; müvekkilinin belirtilen bu sürelerde Belediye Başkanlığı yaptığı dönemlerde davalı Kurum ile (o zamanki adı T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü) ilişkilendirildiğini ve Emekli Sandığı'na düzenli olarak emekliliğine esas primini ödediğini, İkinci Belediye Başkanlığı döneminin Yasa ile bittiği ve sona erdiği tarihlerden itibaren isteğe bağlı sigortalı olarak yine sigorta primlerini davalı Kurum'a (o zamanki adı ile Sosyal Sigortalar Kurumu) ödeyerek, 01.02.1997 tarihinde davalı Kurum'dan (o zamanki adı ile S.S.K.) emekli olduğunu, 1 Ekim 2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasasında, davacıya ve davacının durumundaki kişilere makam buna bağlı temsil veya görev tazminatı ödeneceğinin düzenlendiğini, müvekkilinin de Yasa'nın bu açık emredici hükmünden faydalanmak üzere davalı 4.11.2008 tarihinde müracaat ettiğini ve dava konusu tazminatın kendisine ödenmesini istediğini ancak Davalı İdare tarafından, Ek:4'de sunulan dava konusu cevap ile de talebin reddedildiğini, 5510 sayılı Yasa'nın Geçici 4. Maddesinde gereğince davacının ilgili makam ve görev tazminatına hak kazandığını, davalı idare tarafından ilgili mevzuat hükümlerinin yanlış yorumlandığını, bu nedenle işlemin hukuka aykırı olduğunu belirterek; davalı idarenin 24.12.2008 tarihli ve B.13.2.SGK.5.01.07.00.IX.STİ-2/1736845 sayılı işlemin (makam,görev-temsil tazminatı ödenmesi isteminin reddine dair) iptali ile bu işlem nedeniyle yoksun kalınan parasal ve özlük haklarının davalı İdareye başvuru tarihi olan 4.11.2008 tarihinden geriye doğru hesaplanacak 60 günlük sürenin başlangıcı olan 4.9.2008 tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle ödenmesine karar verilmesi istemi ile idari yargıda dava açmıştır.

Ankara 12.İdare Mahkemesi: 30.04.2010 gün ve 2009/1545 Esas, 2010/566 Karar "(…)Dava dosyasının incelenmesinden; davacının, 1997 yılında isteğe bağlı sigorta primi ödemek suretiyle emekli olduğu ve kendisine emekli aylığı bağlandığı, 4.11.2008 tarihli dilekçe ile 1973-1980 yılları arasında ise Niğde ili, Altunhisar ilçesi, Ulukışla Kasabası Belediye Başkanlığı görevini yürüttüğünden bahisle kendisine 5510 sayılı Kanunun geçici 4. maddesi uyarınca makam ve görev tazminatı ödenmesi için yaptığı başvurunun reddi üzerine bu davayı açtığı anlaşılmaktadır.

Yukarıda yer verilen yasal düzenlemeler uyarınca 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1.10.2008 tarihinden önce seçimle iş başına gelen belediye başkanlarından sosyal güvenlik kanunlarına göre emeklilik veya yaşlılık aylığı almakta olanlardan, 5434 sayılı Kanunun 5510 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılan 39. maddesine göre aylık bağlanması şartlarını haiz olanlara yine 5510 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılan 5434 sayılı Kanunun Ek 68. maddesinde belirtilen şartları da taşımaları halinde emsali belediye başkanının almakta olduğu makam tazminatı ve buna bağlı olarak temsil veya görev tazminatı tutarının almakta oldukları emeklilik veya yaşlılık aylıklarına ilâve edilmek suretiyle ödeneceği kurala bağlanmıştır.

Bu durumda, 5510 sayılı Kanunun geçici 4. maddesinde; belediye başkanlarına makam ve görev tazminatlarının ödenebilmesi için; 5434 sayılı Kanunun 39. ve Ek 68. maddelerine atıf yapıldığı yapıldığı görülmekle birlikte 1.10.2008 tarihi itibariyle yürürlükten kalkan bu maddelerin doğrudan uygulanma olanağı bulunmadığı tartışmasız olduğundan, 5510 sayılı Kanunun geçici 4. maddesinin uygulanmasından kaynaklanan bu uyuşmazlığın, aynı Kanunun 101. maddesi hükmü uyarınca görüm ve çözümünün İş Mahkemesinin görevine girdiği, dolayısıyla Mahkememizin görevli olmadığı sonucuna varılmıştır." şeklindeki gerekçesi ile davada adli yargının görevli olduğunu belirterek görevsizlik kararı vermiş, kararın davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Danıştay 11. Dairesi; 13.06.2012 gün ve 2010/6635 Esas, 2012/4314

Karar sayılı kararı ile hükmün onanmasına karar vermiş, verilen karar davacı ve davalı vekillerine 06.08.2012 tarihinde tebliğ edilmiş, süresi içinde yasal yollara başvurulmaksızın bu şekilde kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle 14.09.2012 tarihinde, adli yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 1. İş Mahkemesi; 05.03.2014 gün ve 2012/1041 Esas, 2014/74 Karar sayılı ilk kararında;"5510 sayılı kanunun geçici 4/11. maddesi gereğince görev ve makam tazminatının hak edilmesi için, seçimle belediye başkanı görevi yapmış olmak, 5434 sayılı kanunun 39/b ve k maddelerince, fiilen 25 yıl (9000 gün) iş günü kesene karşılık veya prim ödemek, yada, 15 yıl (5400 gün) kesenek karşılığı veya prim ödemekle birlikte 61 yaşını da doldurmuş olmak ve de 5434 sayılı kanuna ek 68. Maddesi gereğince seçim sonucu belediye başkanlığı nezdinde ki hizmetlerinin, en az 2 yıl süre ile gerçekleşmiş olması şartları aranmakta olup.

Somut olarak davacının, seçimle kazandığı belediye başkanlığı görevinin 2 yılı geçecek jickildc yaptığı ve toplam prim ödeme şartının 25 yılı doldurmadığı gibi, 15 yıl (5400 günü) de karşılamayacak şekilde 4425 günlük prim ödemesi olduğu, ve davacının emeklilik tarihindeki mevzuat gereğince 55 yaş ikmali 10 tam yıl sigortalılık ve 3600 gün şartını karşılayarak, 10 yıl 1 sigortalılık 3803 prim ödeme gün sayısı ve 55 yaş şartını karşılayarak emeklilik hakkını elde etmesi sebebi ile, Yargıtay 10. Hukuk Dairesi'nin 2011/4633 E, 2012/9433 K. sayılı ve benzer nitelikli kararları da dikkate alınarak, görev ve makam tazminatı için toplam hizmet başlangıç ve bitişi değil 5434 sayılı kanunun 39. Maddesinde yer alan 20/05/2006 tarihinde yürürlüğe giren 5502 sayılı kanunda birlikte değerlendirilerek, erkekler için 61 yaşının doldurulmuş olması şartının da gerçekleşmediği, kanaatine varılmıştır.

Davacı tarafin söz konusu yeni kanunun yürürlüğünden önce, müracaat etmemesinin aleyhe değerlendirilmemesi gerektiğine ilişkin iddiası ise davacının emekliliği tarih itibari ile ödenmiş primleri ve hizmetleri göz önüne alınmakla dikkate alınmayarak, her iki bilirkişinin birbiri ile uyumlu raporları da dikkate alınarak aşağıdaki hüküm kurulmuştur." şeklindeki gerekçesi ile davanın esas yönünden reddine karar vermiş, verilen karar taraf vekillerince temyiz edilmiştir.

Yargıtay 21. Hukuk Dairesi; 16.03.2015 gün ve 2014/8272 Esas, 2015/5312 Karar sayılı kararı ile;"5510 sayılı kanunun geçici 4/11. maddesi gereğince görev ve makam tazminatının hak edilmesi için, seçimle belediye başkanı görevi yapmış olmak, 5434 sayılı kanunun 39/b ve k maddelerince, fiilen 25 yıl (9000 gün) iş günü kesene karşılık veya prim ödemek, yada, 15 yıl (5400 gün) kesenek karşılığı veya prim ödemekle birlikte 61 yaşını da doldurmuş olmak ve de 5434 sayılı kanuna ek 68. Maddesi gereğince seçim sonucu belediye başkanlığı nezdinde ki hizmetlerinin, en az 2 yıl süre ile gerçekleşmiş olması şartları aranmakta olup.

Somut olarak davacının, seçimle kazandığı belediye başkanlığı görevinin 2 yılı geçecek şekilde yaptığı ve toplam prim ödeme şartının 25 yılı doldurmadığı gibi, 15 yıl (5400 günü) de karşılamayacak şekilde 4425 günlük prim ödemesi olduğu, ve davacının emeklilik tarihindeki mevzuat gereğince 55 yaş ikmali 10 tam yıl sigortalılık ve 3600 gün şartını karşılayarak, 10 yıl 1 sigortalılık 3803 prim ödeme gün sayısı ve 55 yaş şartını karşılayarak emeklilik hakkını elde etmesi sebebi ile, Yargıtay 10. Hukuk Dairesi'nin 2011/4633 E, 2012/9433 K. sayılı ve benzer nitelikli kararları da dikkate alınarak, görev ve makam tazminatı için toplam hizmet başlangıç ve bitişi değil 5434 sayılı kanunun 39. Maddesinde yer alan 20/05/2006 tarihinde yürürlüğe giren 5502 sayılı kanunda birlikte değerlendirilerek, erkekler için 61 yaşının doldurulmuş olması şartının da gerçekleşmediği, kanaatine varılmıştır.

Davacı tarafin söz konusu yeni kanunun yürürlüğünden önce, müracaat etmemesinin aleyhe değerlendirilmemesi gerektiğine ilişkin iddiası ise davacının emekliliği tarih itibari ile ödenmiş primleri ve hizmetleri göz önüne alınmakla dikkate alınmayarak, her iki bilirkişinin birbiri ile uyumlu raporları da dikkate alınarak aşağıdaki hüküm kurulmuştur.

Somut olayda, uyuşmazlığın, davacının 5434 sayılı Kanun kapsamında talep ettiği makam ve görev tazminatı istemine ilişkin olduğu ve 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre çözülmesi gerektiği anlaşılmakla, uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görev alanına girdiği gözetilerek 6100 sayılı HMK'nın 114/1-b maddesine göre dava şartı olan "yargı yolunun caiz olmaması" nedeniyle davanın usulden reddine karar verilmesi gerekirken işin esasına girilerek yazılı şekilde karar verilmesi usul ve'yasaya aykırı olup bozma nedenidir." şeklindeki gerekçesi ile mahkeme kararının bozulmasına hükmettiği anlaşılmıştır.

Ankara 1. İş Mahkemesi;Yargıtay Bozma ilamına uymak sureti ile verdiği; 02.06.2015 gün ve 2015/483 Esas, 2015/356 Karar sayılı kararında aynen; "Somut olarak davacının, seçimle kazandığı belediye başkanlığı görevinin 2 yılı geçecek şekilde yaptığı ve toplam prim ödeme şartının 25 yılı doldurmadığı gibi, 15 yıl (5400 günü) de karşılamayacak şekilde 4425 günlük prim ödemesi olduğu, ve davacının emeklilik tarihindeki mevzuat gereğince 55 yaş ikmali 10 tam yıl sigortalılık ve 3600 gün şartını karşılayarak, 10 yıl sigortalılık 3803 prim ödeme gün sayısı ve 55 yaş şartını karşılayarak emeklilik hakkını elde etmesi sebebi ile. Yargıtay 10. Hukuk Dairesi'nin 2011/4633 E, 2012/9433 K sayılı ve benzer nitelikli kararları da dikkate alınarak, görev ve makam tazminatı için toplam hizmet başlangıç ve bitişi değil 5434 sayılı kanunun 39. Maddesinde yer alan 20/05/2006 tarihinde yürürlüğe giren 5502 sayılı kanunda birlikte değerlendirilerek, erkekler için 61 yaşının doldurulmuş olması şartının da gerçekleşmediği, kanaatine varılmıştır.

Davacı tarafin söz konusu yeni kanunun yürürlüğünden önce müracaat etmemesinin aleyhe değerlendirilmemesi gerektiğine ilişkin iddiası ise davacının emekliliği tarih itibari ile ödenmiş primleri ve hizmetleri göz önüne alınmakla dikkate alınmayarak, her iki bilirkişinin birbiri ile uyumlu raporları da dikkate davanın reddine dair verilen 05.03.2014 tarihi ve ve 2012/1041 esas 2014/74 sayılı kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmiş olup Yargıtay 21. Hukuk Dairesini 16.03.2015 tarihi ve 2014/8272 esas 2015/5312 karar sayılı ilamı ile özetle" Somut olayda, uyuşmazlığın, davacının 5434 sayılı Kanun kapsamında talep ettiği makam ve görev tazminatı istemine ilişkin olduğu ve 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre çözülmesi gerektiği anlaşılmakla, uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görev alanına girdiği gözetilerek 6100 sayılı HMK'nın I 14/l-b maddesine göre dava şartı olan "yargı yolunun caiz olmaması" nedeniyle davanın usulden reddine karar verilmesi gerekirken işin esasına girilerek yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir." Gerekçeleri ile kararın bozularak iade edildiği anlaşılmıştır.

Bozma sonrası mahkememizin yukarıda yazılı esasına kaydı yapılarak Yargıtay bozma ilamına uyularak yargılamaya devam olunmuştur.

Tarafların iddia ve savunmaları, dosyaya alınan belge içerikleri, ve Yargıtay bozma ilamı göz önüne alındığında davacının 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu kapsamında talep ettiği makam ve görev tazminatı istemini reddeden Kurum işleminin iptali ile başvuru tarihi olan 01/11/2008'den itibaren makam ve görev tazminatlarının yasal faiziyle birlikte ödenmesi talep etmiş ise de uyuşmazlığın, davacının 5434 sayılı Kanun kapsamında talep ettiği makam ve görev tazminatı istemine ilişkin olup,5434 sayılı Kanun hükümlerine göre çözülmesi gerektiği anlaşılmakla, uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görev alanına girdiği gözetilerek 6100 sayılı HMK'nın 1 14/I-b maddesine göre dava şartı olan "yargı yolunun caiz olmaması" nedeniyle davanın usulden reddine karar verilerek aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur." şeklindeki gerekçesi ile davanın görev yönünden reddine karar vermiş, karar taraflarca temyiz edilmeksizin, karara şerh edildiği üzere 02.07.2015 tarihinde kesinleşmiştir.

Adli ve idari yargı yerlerince verilen görevsizlik kararları üzerine davacı vekili tarafından, görev uyuşmazlığının giderilmesi istemi ile Mahkememize müracaat edilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇEUyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 30.11.2015 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece, ekinde idari yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Birgül YİĞİT'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 12.12.1973 tarihinden 12.12.1977 tarihine kadar 4 sene ve yine arkasından 12.12.1977 ile 12.09.1980 tarihleri arasında yaklaşık 3 sene olmak üzere Niğde İli Altunhisar İlçesi Ulukışla Belediyesi Başkanlığı görevini yürüten ve 30.01.1976 tarihi itibari ile Emekli Sandığı ile ilişkilendirilen davacının, belediye başkanlığı yaptığı dönem nedeni ile hak kazandığı görev, makam ve temsil tazminatının kendisine ödenmesine ilişkin başvurusunun reddine dair davalı idare işleminin iptali ile, hak ettiği ödeneklerin kendisine verilmesi istemi ile açılmıştır.

5434 sayılı T.C.Emekli Sandığı Kanununun,5510 sayılı Kanunun 106. maddesi ile ilga edilen 12. maddesinde; "Bu kanunla tanınan haklardan aşağıda (I) işaretli fikrada yazılı yerlerde çalışanlardan, Türk uyruğunda olmak ve 18 yaşını bitirmiş bulunmak şartıyla, (II) işaretli fikrada gösterilenler faydalanırlar" denildikten sonra, maddenin (II) işaretli fikrasının (e) bendinde, "İller daimi komisyon üyeleri ile seçilmiş veya tayin edilmiş belediye başkanları (Emeklilik hakkı tanınan bir vazifede evvelce bulunmuş olmaları şartıyla)" hükmüne; aynı maddeye 1.3.1971 tarih 1377 sayılı kanun ile eklenen fikranın (n) bendinde; "MADDE 1. - 5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununun «sandıktan faydalanacaklar» hakkındaki 12 nci maddesine aşağıdaki (n) bendi eklenmiştir : n) Emekliliğe tabi görevlerde bulunmadan illerin daimî komisyon üyeliğine seçilenlerle, emeklilikle veya Sosyal Sigortalarla ilgilenmeden belediye başkanlığına veya T. B. M. M. üyeliğine seçilenler, seçimlerden itibaren 6 ay içinde yazı ile sandığa müracaat ederek emeklilikle ilgilenmelerini istedikleri ve emekli keseneklerini ödedikleri takdirde, kesenek karşılıkları da ilgili kurumlardan alınmak suretiyle" 5434 sayılı Kanuna tabi alacakları hükmüne yer verilmiş; anılan (n) bendinde daha sonra yapılan değişiklik ile; "(Ek: 1/3/1971-1377/1 md.; Değişik: 3/7/2005-5393/85 md.) Sosyal güvenlik kuruluşlarına tâbi görevlerde bulunmadan veya bu kuruluşlara tâbi olarak çalışmakta iken illerin daimi komisyon üyeliğine veya belediye başkanlığına seçilen ve atananlar ile Sandıktan veya diğer sosyal güvenlik kuruluşlarından emekli, yaşlılık veya malûllük aylığı almakta iken belediye başkanlığına seçilen ve atananlar, istekleri üzerine istek dilekçelerinin Sandık kayıtlarına geçtiği tarihi takip eden ay başından itibaren emekli kesenekleri kendilerince, karşılıkları kurumlarca ödenmek ve emekli aylıkları Sandıkla ilgilendirildikleri tarihten itibaren kesilmek suretiyle," Sandıkla ilgilendirme konusunda düzenleme yapılmıştır.

Anılan Yasal düzenlemelere göre; seçilmiş veya tayin edilmiş belediye başkanlarının emeklilik hakkı tanınan bir görevde önceden bulunmuş olmaları koşuluyla isteklerine bakılmaksızın iştirakçi olarak 5434 sayılı kanuna tabi olacakları; emekliliğe tabi görevlerde bulunmadan, emeklilikle veya Sosyal Sigortalarla ilgilenmeden Belediye Başkanlığına seçilenlerin, Kanunun yürürlük tarihinden önce seçilmiş ise, Kanunun yürürlük tarihinden itibaren (6) ay içinde, sonra seçilmişlerse, seçildikleri tarihten itibaren (6) ay içinde yazı ile müracaat etmeleri halinde 5434 sayılı kanuna tabi olacakları öngörülmüş; daha sonra, bu süre içinde müracaat etmemiş olanlar 2012 sayılı Kanunla, Kanunun yürürlük tarihinden itibaren (6) aylık bir müracaat süresi daha tanınmış; 2161 sayılı kanun ile de müracaat süresi kaldırılarak görevde iken müracaat edenlerin 5434 S.K.a tabi olmaları imkanının getirildiği; yukarıda alıntısı yapılan 5393 sayılı Yasa ile yapılan değişiklik ile de, Sandıkla ilgilendirme konusundaki düzenlemeye son halinin verildiği görülmüştür.

Öte yandan, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun, 5434 sayılı Kanuna ilişkin geçiş hükümlerini düzenleyen Geçici 4. maddesinde, "(…)Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce iştirakçiliği sona erenlerden tahsis talebinde bulunacaklar ile bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsis talebinde bulunanlardan işlemleri devam edenler hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılır. (…)Bu Kanunda aksine bir hüküm bulunmadığı takdirde; iştirakçi iken, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fikrasının (c) bendi kapsamına alınanlar, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olarak çalışmış olup bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fikrasının (c) bendine tabi olarak yeniden çalışmaya başlayanlar ile bunların dul ve yetimleri hakkında bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem

yapılır. (Ek cümle: 11/10/2011-KHK-666/5 md.) Bu fıkra kapsamına girenlerden 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 10 uncu maddesi kapsamında bulunanların emekli kesenekleri ile kurum karşılıklarının hesabında, işgal ettikleri kadrolar için ilgili mevzuatında belirlenen unsurlar esas alınır. (…) Bu madde kapsamına girenlerin aylıklarının bağlanması, artırılması, azaltılması, kesilmesi, yeniden bağlanması, toptan ödemeleri, ilgi devamı, ihya ve borçlanmaları, diğer ödemeler ve yardımlar ile emeklilik ikramiyeleri hakkında bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılır ve bu maddenin uygulanmasında mülga 2829 sayılı Kanun hükümleri ayrıca dikkate alınır.(…) düzenlemesine yer verilmiştir.

Dava dosyalarının incelenmesinden; davacının 12.12.1973 tarihinden 12.12.1977 tarihine kadar ve yine arkasından 12.12.1977 tarihinden 12.09.1980 tarihine kadar olan döneminde belediye başkanlığı yaptığı anlaşılmış olup, dosyada davacının görev yaptığı bu süre içinde emekli sandığı ile ilişkilendirilip ilişkilendirilmediğine ilişkin açık bir belgeye rastlanmamıştır. Ancak, Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından, Emekli Sandığı'na yazılan 08.11.1995 gün ve 24070 sayılı yazı içeriğinden, davacının emekli sandığına tabi olarak 2829 sayılı yasaya göre dikkate alınacak hizmetlerinin olup olmadığı, var ise bunların başlangıç ve bitiş tarihlerini kapsar şekilde tarihlerinin bildirilmesinin istendiği; Emekli Sandığı tarafından verilen 01.04.1997 tarih ve 33.554.117 sayılı cevap içeriğinden; davacının Emekli Sandığı ile ilişkilendirildiği ve buna istinaden 1976 ile 1980 tarihleri arasında Emekli Sandığı tarafından, davacının aylığından emekliliğe esas kesinti yapıldığı, yine Emekli Sandığı'nın 31.05.1996 gün ve 33.554.117 sayılı yazı cevabından davacının maaşından yapılan bu kesenekelerin 5434 sayılı Kanun'un 117. Maddesi gereğince Sandık lehine zamanaşımına uğradığı tespit edilmiştir. Tüm bu deliller itibari ile davacının 1976 yılında Emekli Sandığı ile ilişkilendirildiği sonucuna varılmıştır. Yine dosyada bulunan bilgi ve belgelerin incelenmesi neticesinde; davacıya Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından 15.05.1997 tarihinde yaşlılık aylığı bağlandığı, davacı tarafından Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na 04.11.2008 tarihinde yapılan müracaat ile lehine 5510 sayılı Yasa kapsamında makam, görev ve temsil tazminatı bağlanmasının istendiği, Davalı Kurumun 24.12.2008 gün ve 868911 sayılı cevabi yazısı ile söz konusu talebi, SGK'ndan yaşlılık aylığı alanlara bu tazminatın ödenebilmesi için, 2008/Ekim tarihinden önce belediye başkanı olarak görev yapmaları, görevlerine seçimle gelmeleri ve bu görevlerini en az iki yıl sürdürmeleri şartıyla; kadın ise 53, erkek ise 60 yaş ve 9000 gün veya kadın ve erkeklerin 61 yaş ve 5400 gün şartım yerine getirmeleri gerektiği ancak davacı açısından 61 yaş şartının gerçekleşmiş olması ile birlikte 5400 gün şartının gerçekleşmediğini belirterek reddettiği, bunun üzerine davacı tarafından söz konusu işlemin iptali ile lehine görev, makam ve temsil tazminatı bağlanması istemi ile idari yargıda dava açtığı anlaşılmıştır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır.

5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının

uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce 1992-1999 tarihleri arasında ve 29.03.2009 tarihinden itibaren halen Belediye Başkanı olarak görev yapan ve 29.03.2009 tarihinden itibaren 5510 sayılı Yasanın 4/1-c madde kapsamında(Emekli Sandığı) sigortalılığı kabul edilen davacının; Yasanın yürürlüğünden önce yaptığı görev kapsamında Emekli Sandığı ile ilişkilendirilerek bu kapsamdaki sigortalılığın tespitini istemiş olması, bu uyuşmazlığın ise 5434 sayılı Kanun hükümleri bağlamında çözümleneceği gözetildiğinde, açılan davanın görüm ve çözümünde, idari yargının görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 12.İdare Mahkemesi'nin 30.04.2010 gün ve 2009/1545 Esas, 2010/566 Karar sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 12.İdare Mahkemesi'nin 30.04.2010 gün ve 2009/1545 Esas, 2010/566 Karar sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 30.11.2015 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
ÖZGÜLDÜR	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN